

[Aksel Larsen.]

det sorterede ikke under den højtærede justitsminister, det var ikke politiet, der beskæftigede sig med det, og den højtærede forsvarsminister vidste ikke, at generalkommandoen beskæftigede sig med det, og så blev min partifælle affærdiget på den måde, det skete. Men det har vist sig senere, at der var noget om snakken. Jeg synes ikke, man skal give sig til at grine ad den tanke, at militæret sysler med tanken om at lave en krigsfangelejr. De sysler med så mange uproduktive ting. Men krigsfangelejr kan bruges til så mange ting. Jeg ved i hvert fald, at Horserødlejren, som blev brugt på en temmelig skammelig måde til interneringslejr under den tyske besættelse af Danmark, oprindelig blev bygget som en krigsfangelejr; men det hindrede ikke, at den senere kunne bruges som interneringslejr for danske.

For øvrigt har jeg kun det at tilføje, at på ét punkt beklager jeg, at jeg har gjort den højtærede forsvarsminister uret, for jeg troede virkelig, at hans udtalelser var gengivet korrekt i Ekstrabladet. Jeg har nu fået underretning om, at det var de ikke. Jeg forstår altså, at Ekstrabladets gengivelse af den højtærede forsvarsministers udtalelser om provokatørerne har været af samme lødige korrekthed som det meste af, hvad samme blad har skrevet om de indre forhold i mit parti.

Det ærede medlem fru Lis Groes vedstod, at hun havde stemt imod vort forslag om at fordoble maksimalgrænsen for hustrufradrag, og forklarede det med, at hun var træt af disse lapperier og ikke ville være med mere. Så tror jeg det ærede medlem kommer til at forlade folketinget, for hun vil opleve, at der også i fremtiden bliver foretaget mange af den slags lapperier. Men man må altså undskylde mig; selv om man ikke kan få den helt ideelle skatteordning i dag eller i morgen eller til næste år, finder jeg ikke, at man i folketinget kan stemme imod at få visse forbedringer. Jeg tror ikke, man skal

være så litteraturfanatisk, at man skal følge Ibsen og med Brand sige: intet eller alt!

Hvad angår sambeskatningen, må jeg gentage, hvad jeg har sagt, at det er et uhyre kompliceret spørgsmål, og det er ikke et spørgsmål, der kun vedrører de udearbejdende hustruer; det må også vedrøre de hjemmearbejdende hustruer, og det må for den sags skyld også vedrøre de hjemmegående husmødre, som vel også er med til at sørge for familiens økonomi. Det er et meget kompliceret spørgsmål, og sådan, som Dansk KvindeSamfund har stillet det op, er det alt for enkelt og af alt for lille betydning for størsteparten af kvinderne. Men det er jo så en anden sag.

Igen til den højtærede statsminister. Han tvivlede om, at det ærede medlem hr. Erik Eriksens frygt for, at der skulle blive socialdemokratisk og socialistisk folkeparti flertal ved valget, var begrundet, for, sagde den højtærede statsminister, det er da vist ikke sådan, at socialdemokratiet kan vente at gå 10-11 mandater frem. Nej, det har han så evindeligt ret i, og jeg er bange for, at socialdemokratiet skal være glad, hvis det kan holde sit mandattal. Men derfor kunne det godt være, at der kom et sådant flertal. Og for resten, hvad angår det ærede medlem hr. Erik Eriksens frygt for et sådant flertal: mon det ikke i endnu højere grad er den højtærede statsministers frygt? Det vidner hans heftige udtalelser i hvert fald om.

Men den højtærede statsminister forklarer altså nu, at efter hans her fremlagte overbevisning er der chancer for, at socialistisk folkeparti ved valget til efteråret kan få et eller nul mandater. Det imponerer mig ikke. Jeg kan godt huske 1960. Da fortalte i hvert fald socialdemokratiets presse, talere og valgagitation, at vi havde ingen som helst chancer for at få mandater; ja, det gjorde de øvrige partiers dagspresse også, og jeg husker en artikel, jeg tror i Politiken, af en politisk skribent, der skrev, at det var selvfølgelig særgeligt det dér, for det havde manden ikke fortjent; men når valgdagen